

[Søren Hansen]

nu ikke. Jeg synes nok, at der er en bid vej fra disse lovforslag til det, det gerne skulle være.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis hr. Søren Hansen kunne finde ud af med sig selv, hvad det egentlig var, han mente, ville det være nemmere at snakke med ham om det. Jeg spurgte udtrykkeligt, om han var parat til at tage det økonomiske, men jeg kunne ikke få noget svar på det. Jeg kunne meddele, at det ikke forskrækkede mig at bruge godt 20 mill. kr. ekstra for statens vedkommende på musikområdet i løbet af en 3-årig periode. Jeg nævnte nogle områder, der efter min mening skulle med, og jeg sagde dertil, at jeg var parat til at forhandle i udvalget og se, om vi kunne få flere med, og så nøjes hr. Søren Hansen med at tage dem, jeg udtrykkeligt har nævnt, og nævner ikke, at jeg er parat til at gå videre.

Jeg synes også, at hr. Søren Hansen skulle tage at citere rigtigt, når han vil rette mig, for hr. Søren Hansen taler nemlig ikke om at komme ned på vågeblus, men han taler om at komme ned på mindre end vågeblus.

Måtte jeg så sige om ministerens ord om, at vi denne gang ikke er kommet videre med hensyn til lønninger og pensioner, at det burde være klart for enhver, at hvis man underbyder musikerne i provinsen – jeg har haft diskussion om det med tidligere finansminister Knud Heinesen – søger de gode musikere ved først givne lejlighed hen, hvor de ikke alene får bedre løn, men også bedre pension. Fru Lise Østergaard havde som kulturminister udarbejdet et forslag med fuld tilslutning fra kulturudvalget, så vidt jeg husker alle partier, og så stoppede Heinesen det. Dengang var Kommunernes Landsforening parate til at gå ind for det, men nu er vi altså kommet i den situation, at Kommunernes Landsforening ikke er parate til at gå videre, mens det herinde er lykkedes at få et flertal for, at vi under alle omstændigheder skal gå videre. Sådan ligger det.

Jeg tror, at vi er nødt til – og det kan vi eventuelt gøre gennem kulturudvalget – at gøre os klart, at den går ikke, den måde, vi opbygger dansk kulturliv på. Vi opbygger det efter det, som jeg har kaldt den socialdemokratiske model, som rent umiddelbart har overordentlig meget for sig, nemlig at der

skal begyndes med et lokalt ønske, hvorefter staten skal støtte. Det gælder f.eks. landsdels-scenerne, den storkøbenhavnske, den i Århus, den i Odense og den i Ålborg, og det gælder landsdelsorkestrene. Hvad oplever vi så? Vi oplever for teatrenes vedkommende, at Københavns amt er parat til at aftage 24 pct. af forestillingerne. Sidste gang, da vi blev klar over, at de prøvede at smyge sig udenom, fik vi vedtaget, at de skulle betale noget. Hvad betalte de så for at få ca. en fjerdedel af forestillingerne? 6 pct. af udgifterne. Vi har oplevet det samme på musikområdet. De forhandlinger, som ministeren skal føre med amterne, er altså en nyordning. Vi er nødt til på en eller anden måde, for ikke at få stop i dansk kulturliv, at gennemføre, at amterne, når de samlet har bestemt, at de vil have et kulturliv på et vist niveau, må forstå, at det koster, og at det er dem, der skal betale. Det kan ikke hjælpe noget, at Københavns amt melder sig ud af teaterforestillingerne. Den planlægger vist også at melde sig ud vedrørende musik og lade de andre betale det, for ellers kan jeg ikke forstå det mærkelige forslag om, at den halvdel, der er den rigeste i Danmark, nemlig Sjælland, Lolland, Falster og Storkøbenhavn, skal have ekstra tilskud af det øvrige land, så de kun skal betale 25 pct. tilsammen, til trods for at de kun har ét orkester og halvdel af befolkningen.

Jeg ved, at der har været vrøvl med Lolland-Falster om det sjællandske orkester. Jeg ved, at kommuner i Jylland har sagt, at når Lolland-Falster kan lade være med at betale, kan de også. Det går altså ikke. Vi må på en eller anden måde have gennemført en ordning, så amterne forstår, at når de ønsker landsdelsorkester og landsdelsscener, må der penge på bordet. Ingen skal have lov til at smyge sig udenom.

Det håber jeg er det, ministeren vil forhandle, ellers opfordrer jeg hende stærkt til at gøre det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal ganske kort bare kommentere hr. Bernhard Baunsgaards forslag om, hvad der i en god forstand burde ryddes af vejen nu. Jeg synes, vi kan se på konsulenterne. Det er rigtigt, at hvis vi påtænker at gå videre, kan